

EDUCATION AT A GLANCE 2018 TAUSTAMUISTIO

Jukka Haapamäki, Irma Garam, Hanna Laakso, Olga Lappi, Sofia Mursula, Petra Packalén, Mika Tuononen, Kristiina Volmari

Opetushallitus

11.9.2018

Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö OECD julkaisi 11.9.2018 jäsenmaiden koulutusjärjestelmien tilaa kuvaavan vuotuisen indikaattorijulkaisunsa Education at a Glance.

Indikaattorit kuvaavat muun muassa OECD:n 34 jäsenmaan ja eräiden partnerimaiden koulutustasoa, koulutukseen osallistumista, kustannuksia, opiskelijaliikkuvuutta, koulutuksen ja opetuksen järjestämistä ja päätöksentekoa sekä opettajien työehtoja ja tehtäviä.

Vuoden 2018 Education at a Glance 2018 -julkaisun erityisenä teemana on yhdenvertaisuus. Tulokset osoittavat, että vaikka koulutustaso on noussut huomattavasti viime vuosikymmenten aikana, kaikki eivät hyödy koulutuksesta samassa määrin. Tähän vaikuttavat taustatekijät kuten sosio-ekonominen asema, sukupuoli, maahanmuuttajatausta ja asuinpaikka. Nämä vaikuttavat jo koulussa ja sen jälkeen työelämässä.

Suomessa naiset ja ulkomailla syntyneet ansaitsivat selvästi vähemmän kuin samantasoisesti koulutetut Suomessa syntyneet. Yksilön koulutuspolkuun ja työllistymiseen vaikuttavat vanhempien koulutus, sukupuoli, maahanmuuttajatausta ja syntymämaa.

Vanhempien koulutustaso vaikuttaa yksilön koulutuspolkuun voimakkaasti myös Suomessa

Vanhempien koulutustason vaikutus alkaa jo lapsena. Henkilöillä, joiden vanhemmilla on matala koulutustaso (mitä pidetään mittarina matalalle sosioekonomiselle asemalle) osallistuvat harvemmin varhaiskasvatukseen, he valmistuvat epätodennäköisemmin toisen asteen koulutuksesta ja jatkavat epätodennäköisemmin korkea-asteelle kuin ne, joiden vanhemmista ainakin toisella on korkea-asteen koulutus.

EAG:ssa tarkastellaan korkeakoulutukseen osallistumista koulutuksellisen tasa-arvon näkökulmasta. Tässä sitä mitataan vertaamalla oletettavasti heikommassa yhteiskunnallisessa asemassa olevien opiskelijoiden osuutta korkeakouluopiskelijoissa ja koko väestössä. Täydellisen yhdenvertaisessa yhteiskunnassa osuudet olisivat samansuuruiset.

Tarkasteltaessa maahanmuuttajataustaisia korkea-asteen opiskelijoita vuonna 2015, havaitaan että maahanmuuttajataustaisia uusia opiskelijoita oli korkea-asteella suhteessa vähemmän kuin heidän osuutensa väestössä. Kun Suomessa maahanmuuttajataustaisia 18-24-vuotiasta on kuusi prosenttia, heitä oli vain kolme prosenttia korkea-asteen uusista opiskelijoista. Ruotsissa 22, Norjassa 15 ja Virossa 9 prosenttia saman ikäisestä väestöstä on maahanmuuttajataustaisia ja uusista opiskelijoista heitä oli Ruotsissa 18, Norjassa 10 ja Virossa 5 prosenttia. Maahanmuuttajataustaisen määritelmänä oli, että opiskelijan molemmat vanhemmat olivat syntyneet muussa maassa. Tieto oli saatavilla vain 10 maasta.

Koulutuksellista tasa-arvoa voidaan mitata myös vanhempien koulutustason näkökulmasta. Vuonna 2015 niiden 20-29-vuotiaiden, joiden vanhemmilla ei ollut korkea-asteen tutkintoa, osuus korkea-asteelta valmistuvista oli pienempi kuin heidän osuutensa väestöstä kaikissa vertailun maissa. Suomessa 20-29-vuotiaita, joiden vanhemmilla ei ole korkea-asteen tutkintoa oli 50 prosenttia väestöstä. Korkea-asteelta valmistuvista heitä oli 31 prosenttia. Ruotsissa osuus väestöstä oli 65 ja Norjassa 56 prosenttia. Osuus korkea-asteelta valmistuvista Ruotsissa oli 39 ja Norjassa 41 prosenttia. Vertailussa olleiden maiden keskiarvo oli 61 ja 44.

Suomessa korkeakoulutettujen naisten ansiot OECD-maiden keskitasoa ja ulkomailla syntyneiden ansiot keskitasoa huonompia

OECD-maissa keskimäärin miesten osuus korkea-asteella on laskenut ja ero sukupuolten välillä viimeisen vuosikymmenen aikana on kasvanut. 25-34-vuotiaista naisista jo 50 % ja miehistä 38% oli suorittanut korkea-asteentutkinnon. Tässä ikäryhmässä Suomessa naisten osuus vuonna 2017 oli OECD-maiden keskiarvon tasolla, mutta suomalaisten 25-34-vuotiaiden miesten osuus on viisi prosenttiyksikköä OECD-maiden keskiarvoa matalampi (33%). Pohjoismaissa naisten osuus oli 50 - 55 prosenttia ja miesten osuus vaihteli Norjan 42 prosentista Suomen 33 prosenttiin.

OECD-maissa korkea-asteen suorittaneiden naisten työllisyysaste on kuitenkin matalampi kuin miesten. Myös töissä olevien naisten ansiot olivat OECD-maissa keskimäärin 26% pienemmät kuin miesten. Erot ansioissa ovat kuitenkin pienentyneet 10 vuoden aikana. Suomi sijoittuu 77% arvolla lähelle OECD-maiden keskiarvoa 74%. Naisten ansiot ovat lähimpänä miesten ansioita Costa Ricassa (93% miesten ansioista), Sloveniassa (83%) ja Ruotsissa (82%). Suurin ero ansioissa on Israelissa, Brasiliassa ja Chilessä (kaikissa naisten ansiot noin 65% miesten ansioista).

EAG:ssä ei Suomen osalta ollut saatavilla vertailutietoa ulkomailla syntyneiden työllisyysasteesta. Se mitä kuitenkin nähdään, on että ulkomailla syntyneet ansaitsivat systemaattisesti vähemmän kuin samantasoisesti koulutetut Suomessa syntyneet 25-64-vuotiaat henkilöt. Erityisesti korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden ulkomailla syntyneiden ansiot olivat matalammat. He ansaitsivat 76 prosenttia Suomessa syntyneiden ansioihin verrattuna. Virossa sama ryhmä ansaitsi 79 prosenttia maassa syntyneisiin verrattuna. Norjassa ja Ruotsissa ulkomailla syntyneiden korkea-asteen suorittaneiden ansiot olivat 91 prosenttia maassa syntyneiden ansioista. Vertailuissa oli 19 OECD-maata, joten OECD-maiden keskiarvoa ei ole saatavilla.

Suomessa tilanne muuttuu, kun tarkastellaan matalammin koulutettujen ansioita. Ulkomailla syntyneet toisen asteen tutkinnon suorittaneet ansaitsivat jo 83 prosenttia ja vailla toisen asteen tutkintoa olevat 96 prosenttia verrattuna samantasoisien koulutuksen saaneiden ansioihin Suomessa. Virossa kummatkin ryhmät ansaitsivat vain 74 prosenttia verrattuna Virossa syntyneiden samantasoisien koulutuksen saaneiden ansioihin. Ruotsissa ja Norjassa trendi on päinvastainen. Matalimmin koulutetut ulkomailla syntyneet ansaitsivat Ruotsissa 76 ja Norjassa 81 prosenttia ja toisen asteen tutkinnon suorittaneet Ruotsissa 81 ja Norjassa 85 prosenttia maassa syntyneiden ansioihin verrattuna. Vertailuissa oli 19 OECD-maata, joten OECD-maiden keskiarvoa ei ole saatavilla. Koulutusasteen mukaista vertailua vaikeuttaa se, että Suomen tiedoissa suurelta osalta ulkomailla syntyneiltä puuttuu tutkintotieto. Ilman tutkintotietoa olevat luokitellaan perusasteen varassa oleviksi. Matalasti koulutettujen ryhmään kuuluu siis todellista enemmän korkeammin koulutettuja, mikä vääristää palkkavertailua.

NEET-nuorten osuus on Suomessa laskenut, mutta kansainvälisessä vertailussa heitä on edelleen paljon

NEETien osuus 20–24-vuotiaista v. 2017 (%)	
Islanti	5,6
Norja	10,1
Ruotsi	10,5
Viro	13,2
Tanska	14,2
EU22 ka.	15,6
OECD ka.	15,6
Suomi	17

Suomessa ovat viime vuosina olleet tapetilla parikymppiset, jotka eivät opiskele tai käy työssä. Heidän osuutensa ikäluokasta on nyt laskenut kahden vuoden takaisesta, mutta kansainvälisesti verrattuna heitä on Suomessa edelleen paljon. Niiden 20–24-vuotiaiden osuus ikäluokastaan, jotka ovat työttömänä tai työvoiman ulkopuolella eivätkä opiskele¹, oli 18,3 prosenttia vuonna 2015 ja 17,0 prosenttia vuonna 2017. OECD käyttää heistä termiä NEET (neither employed nor in education or training). Verrattuna kymmenen vuoden takaiseen NEETien osuus ikäluokasta oli kuitenkin edelleen korkea, sillä vuonna 2007 vastaava luku oli 13,3 %. Suomen viimevuotinen luku oli suurempi kuin muissa Pohjoismaissa ja Virossa, ja yli myös sekä EU:n että OECD:n keskiarvon. EU:n alueella NEETien osuus 20–24-vuotiaista oli Suomea korkeampi vain Ranskassa, Latviassa ja muutamassa Etelä-Euroopan maassa.

Luvut kätkevät taakseen erilaisissa elämäntilanteissa olevia, kuten pääsykokeisiin lukevia sekä opintojen tai armeijan alkamista odottavia. NEET-status on varsin yleinen jossain vaiheessa elämää eikä välttämättä tarkoita, että nuori olisi syrjäytynyt tai vaarassa syrjäytyä. Työn ja opiskelun ulkopuolelle olevien määrää on kuitenkin tärkeää seurata, sillä etenkin pitkittyessään NEET-status voi olla yhteydessä jatkokoulutuksen puutteeseen sekä monenlaisiin sosiaalisiin ja psyykkisiin ongelmiin.

Miehillä NEET-status on Suomessa yleisempi kuin naisilla. Erot mies- ja naisväestön välillä on laskettu ikäluokassa 18–24-vuotiaat. Valtaosassa OECD- ja kumppanimaita NEETien osuus on naisten joukossa suurempi kuin miesten. Kaikki Pohjoismaat Islantia lukuun ottamatta erottuvat tässä kohtaa valtajoukosta, sillä niissä opintojen, työn ja työvoiman ulkopuolella olevien osuus on suurempi miehillä. Suomessa 18–24-vuotiaista miehistä NEETejä oli viime vuonna 16 % ja naisista 14 %.

Alueelliset erot eivät Suomessa ole kovin suuria: NEETien osuus vaihteli 15–29-vuotiailla 7 prosentista 14 prosenttiin. Esimerkiksi Ruotsissa vaihteluväli oli viime vuonna 5:stä 9:ään, toista ääripäätä edustavassa Italiassa 12–38 % ja Venäjällä 5–28 %.

Yhä useampi suomalaislapsi osallistuu varhaiskasvatukseen mutta osallistumisaste edelleen OECD-keskiarvon alla

Varhaiskasvatukseen osallistuminen on kasvanut Suomessa tuntuvasti vuosina 2005-2016. Suomi ei ole kuitenkaan saanut kurottua umpeen eroa OECD-keskiarvoon, sillä osallistuminen on samaan lisääntynyt myös muualla.

¹ OECD:n NEET-luvut poikkeavat Tilastokeskuksen/Eurostatin NEET-luvuista. OECD:n NEETit on tilastoitu vuoden ensimmäiseltä neljännekseltä, kun taas Tilastokeskus käyttää vuosikeskiarvoa. OECD ei laske non-formaalia koulutusta koulutukseksi NEET-tilastoinnissa. Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksessa käytetään määritelmää "ei työssä eikä koulutuksessa eikä asevelvollisuutta suorittamassa". OECD:n NEET-luvussa varusmies- tai siviilipalvelusta suorittavat eivät ole mukana NEETeissä, mutta eivät myöskään vastaavan ikäisessä väestössä.

² Palvelusetelimallilla toteutettu varhaiskasvatus tuli mukaan tiedonkeruuseen 2016, mikä selittää lisäystä 2015-16.

Nuorimpien lasten osallistumisessa varhaiskasvatukseen Suomi ei erotu OECD-keskiarvosta. Alle kolmevuotiaiden osallistumisaste on Suomessa 30 %, mikä on vain neljä prosenttiyksikköä OECD-keskiarvoa pienempi. Ero lähtee kasvuun kolmen ikävuoden kohdalla ja on enimmillään 11 prosenttiyksikköä viisivuotiaiden kohdalla (84 vs. 95 %). Ero katoaa kuusivuotiaiden kohdalla, jolloin lähes koko ikäluokka osallistuu esiopetukseen.

Perheen tulotaso ja äidin koulutustausta vaikuttavat useimmissa maissa osallistumiseen siten, että hyväosaisten perheiden lapsilla on muita suurempi todennäköisyys osallistua varhaiskasvatukseen. Suomessakin perhetaustalla on vaikutusta, mutta kuitenkin selvästi vähemmän kuin OECD-alueella keskimäärin.

Yksityisen varhaiskasvatuksen osuus on Suomessa edelleen kansainvälisesti verraten maltillinen. Julkisen sektorin vahva rooli näkyy meillä myös siinä, miten rahoitusvastuu jakautuu julkisen puolen ja kotitalouksien kesken. OECD-maille on kuitenkin tyypillistä, että julkisen sektorin rooli niin varhaiskasvatuksen järjestäjänä kuin rahoittajana kasvaa tuntuvasti siirryttäessä yli kolmevuotiaiden varhaiskasvatukseen. Suomessa tällaista hyppäystä ei tapahdu.

Varhaiskasvatuksen BKT-osuus on Suomessa 1,2 %, mikä on yli OECD-keskiarvon (0,8 %) mutta kuitenkin pohjoismaisen tason alapuolella (esim. Ruotsi 1,9 %).

OECD-maiden nuorista aikuisista yhä suurempi osa korkea-asteen suorittaneita

Viimeisemmän vuosikymmenen aikana monessa maassa tapahtunut korkea-asteen koulutuksen laajentuminen näkyy siinä, että monen OECD-m nuorista aikuisista (25-34 –vuotiaat) lähes puolet tai jopa yli ovat suorittaneet korkea-asteen tutkinnon. Usean maan osalta tosin lyhyet korkea-asteen tutkinnot (vertautuvat Suomen entisiin opistotutkintoihin) nostavat korkea-asteen suorittaneiden osuuksia.

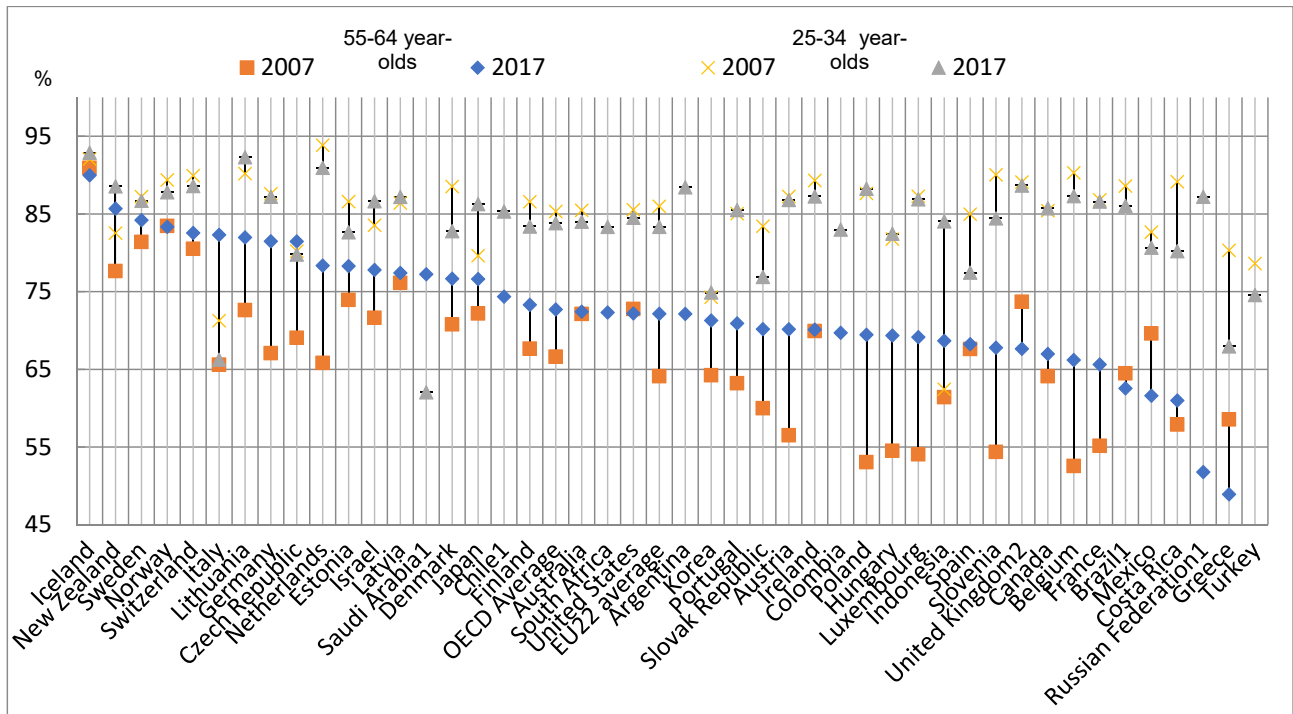
Suomessa korkea-asteen suorittaneiden osuus on pysynyt samalla tasolla koko 2000-luvun, vuonna 2007 korkea-asteen suorittaneita oli 39 % 25-34 –vuotiaiden ikäluokasta, vuonna 2017 vastaava luku oli 41 %. Sen sijaan vastaavalla ajanjaksolla OECD-maiden keskiarvo on noussut 34 prosentista 44 prosenttiin. Naisista korkea-asteen suorittaneita on 50 % (OECD keskiarvo myös 50 %), mutta miehistä vain 33 % (OECD keskiarvo 38 %). Korkeakoulutuksen ja tutkimuksen visio-työssä Suomen tavoitteeksi on asetettu saavuttaa 50 % raja korkeakouluasteen tutkinnon suorittaneissa 25-34 vuotiaiden ikäluokassa vuoteen 2030 mennessä.

Vision tavoitteen kannalta mielenkiintoinen seurattava indikaattori on korkea-asteen koulutuksen kumulatiivinen aloittamisaste, eli kuinka moni ikäluokasta aloittaa korkea-asteen koulutuksen. Suomessa korkea-asteen koulutuksen aloittaa laskennallisesti 58 % ikäluokasta (lukiossa jatkaa peruskoulun jälkeen reilut puolet ikäluokasta). OECD-maiden keskiarvo on 66 %. Mutta yksi Suomen ongelma näkyy siinä, että ikäluokasta vain 42 % aloittaa korkea-asteen opintonsa alle 25-vuotiaana (luvusta on poistettu kansainväliset opiskelijat), eli loput aloittaneista aloittavat yli 25-vuotiaana. Korkeakoulutuksen myöhäinen aloittaminen näkyy myöhäisenä siirtymisenä työmarkkinoille, mutta se näkyy myös siinä, että tutkijakoulutuksen aloittaneista alle 30-vuotiaita on vain 44 %. OECD-maissa keskimäärin tutkijakoulutuksen aloittaa alle 30-vuotiaana 59 % tutkijakoulutukseen suuntautuvista.

Suomessa korkea-asteen tutkinnot ovat korostuneesti tekniikasta ja ICT-aloilta. Vuoden 2016 korkea-asteen tutkinnoista 25 % suoritettiin em. aloilla. Vain Saksassa ko. alat olivat vahvemmin edustettuina (27 %), OECD-keskiarvo oli 18 %. Muissa maissa korkea-asteen tutkintoja tulee enemmän esimerkiksi kaupan ja hallinnon aloilta (Suomessa 18 %, OECD-keskiarvo 24 %).

Muut Pohjoismaat onnistuvat pitämään korkeasti koulutetut pidempään työelämässä

Vaikka Suomessa yli 55-vuotiaiden korkea-asteen suorittaneiden työllisyys on kasvanut kymmenessä vuodessa, kasvu on kuitenkin OECDn keskitasoa. EU22³ -maissa kehitys on ollut kymmenessä vuodessa Suomea jonkin verran suotuisampi, osuus on noussut vuoden 2007 64 prosentista 72 prosenttiin vuonna 2017.

Yli puolessa OECD-maita korkeasti koulutettujen työllisyys on kohonnut vähintään 5 prosenttiyksiköllä. Joissain maissa, kuten Italiassa ja Puolassa nousu on ollut yli kymmenen prosenttiyksikköä.

Naapurimaihin verrattuna 55-64- vuotiaiden korkeasti koulutettujen työllisyys Suomessa on selvästi heikompi. Kun Suomessa alle 75 prosenttia 55-64 -vuotiaista korkeasti koulutetuista olivat työllisiä vuonna 2017, Islannissa vastaava osuus oli yli 90, Ruotsissa 84 ja Norjassa 83 prosenttia.

Työelämässä olevat 55-64 -vuotiaat korkeasti koulutetut Suomessa ja naapurimaissa 2007 ja 2017

Maa	Työelämässä olevat 55-64 -vuotiaat korkeasti koulutetut	
	2017	2007
Islanti	90	91

³ EU22 -maat ovat EU-maat, jotka ovat myös OECDn jäsenmaita (AT, BE, CZ, DK, EE, FI, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LV, LU, NL, PL, PT, SK, SI, ES, SE, UK).

Ruotsi	84	81
Norja	83	83
Viro	78	74
Tanska	77	71
Finland	73	68
OECD Average	73	67
EU22 average	72	64

Tanskassa myönteinen kehitys on ollut suurinta. Kymmenessä vuodessa työelämässä olevien 55-64 -vuotiaiden osuus on kasvanut kuudella prosenttiyksiköllä.

Suomen tohtorikoulutuksessa kansainvälisiä opiskelijoita on alle OECD-keskiarvon, korkeakoulutuksessa kokonaisuutena hieman yli OECD-keskiarvon

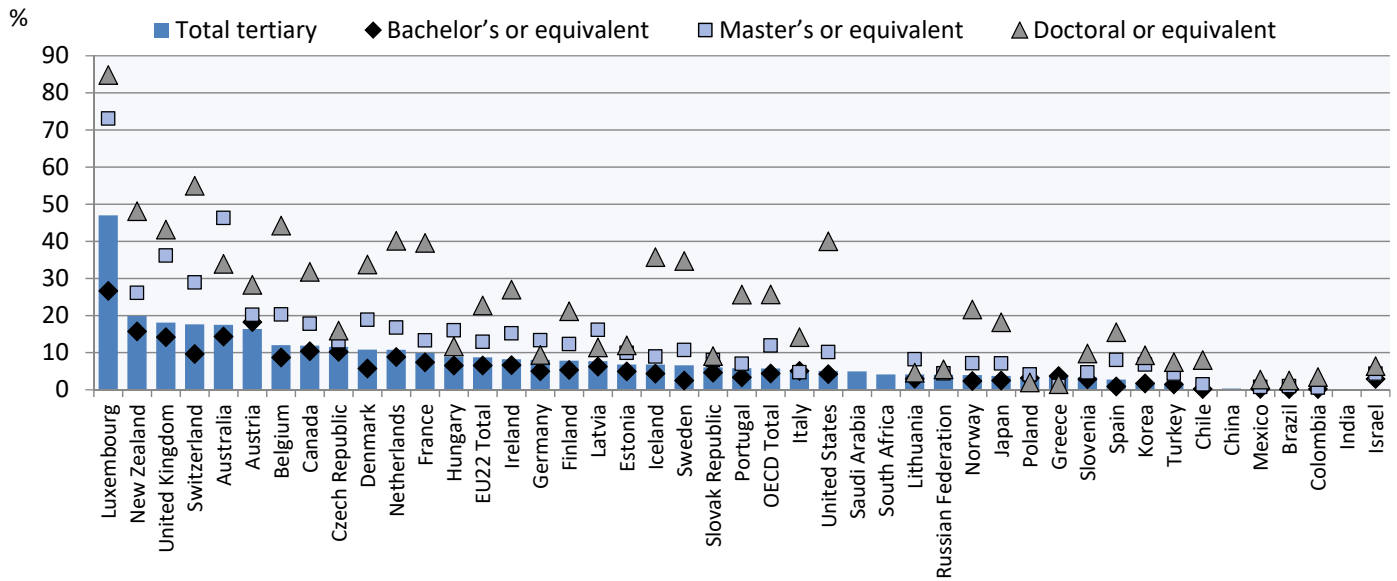
Suomessa korkeakoulujen tohtorikoulutus ei vedä kansainvälisiä opiskelijoita puoleensa samassa määrin kuin OECD-maissa keskimäärin. Vuonna 2016 Suomen korkeakoulujen tohtoriopiskelijoista 21 prosenttia oli kansainvälisiä, kun OECD-keskiarvo oli 26 prosenttia. Muissa Pohjoismaissa kansainvälisten tohtoriopiskelijoiden osuus on Suomea suurempi: Ruotsissa 35 %, Norjassa 22 %, Tanskassa 34 % ja Islannissa 36 %.

Kansainvälisten opiskelijoiden osuus kasvaa mitä korkeammalle koulutusasteelle siirrytään. Ylempään korkeakoulututkintoon johtavassa koulutuksessa kansainvälisten opiskelijoiden osuus oli Suomessa 12 prosenttia ja alempaan tai ammattikorkeakoulututkintoon johtavassa koulutuksessa 5 prosenttia, mikä vastaa OECD-keskiarvoa tai on hieman sen yli.

Kun korkea-asteen koulutusta tarkastellaan kokonaisuutena, on Suomessa kansainvälisiä opiskelijoita kuitenkin yli OECD-maiden keskiarvon (Suomi 8 %, OECD 6 %). Muista Pohjoismaista vain Tanskassa on kansainvälisten korkea-asteen opiskelijoiden osuus Suomea suurempi (11 %).

Figure B6.1.

Incoming student mobility in tertiary education, by level of education (2016)
International or foreign student enrolment as a percentage of total tertiary education

Suomessa kansainvälisiä opiskelijoita on kansainvälisesti vertaillen runsaasti erityisesti tietojenkäsittelyn ja tietoliikenteen alalla. Lisäksi Suomeen tulee kansainvälisiä opiskelijoita OECD-maiden ulkopuolelta enemmän kuin esimerkiksi muihin Pohjoismaihin.

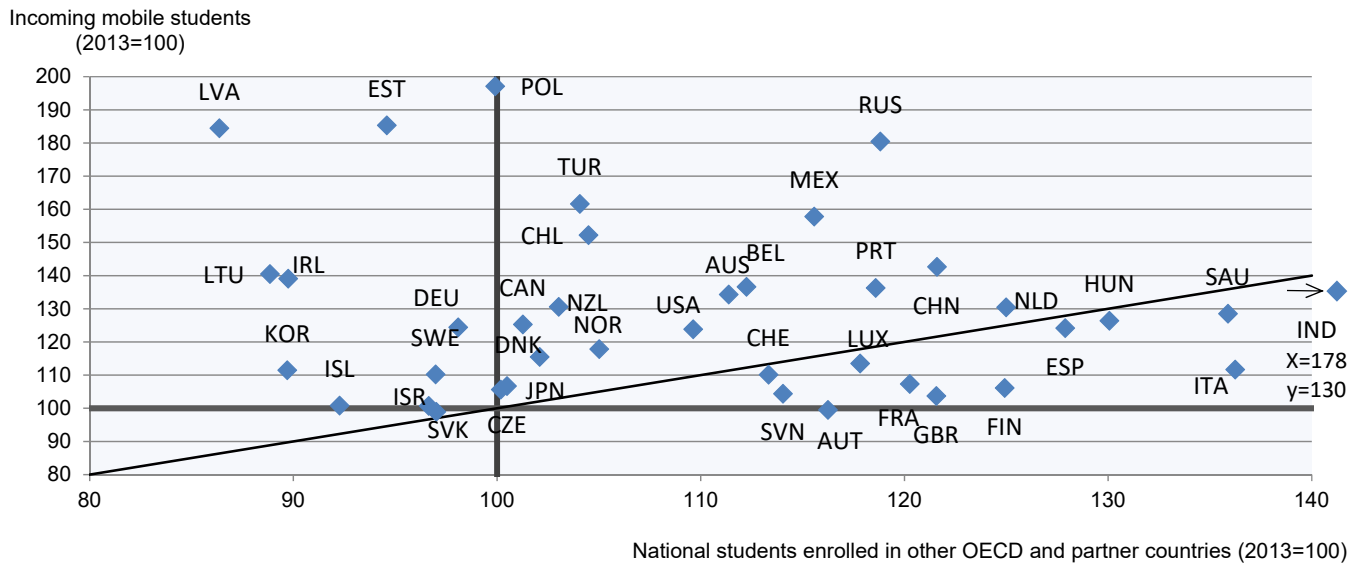
Suomesta ulkomaille lähtevien opiskelijoiden määrä on lisääntynyt nopeasti

Kansainvälisten opiskelijoiden määrä on Suomessa kasvanut vuosina 2013 – 2016 vain vähän. Samalla aikavälillä Suomesta muihin OECD-maihin lähtevien korkeakouluopiskelijoiden määrä on kasvanut nopeammin kuin monessa muussa maassa. Eri Pohjoismaiden tilanteet vaihtelevat tässä. Ruotsissa ulkomaille lähtevien määrä on aikavälillä pienentynyt, mutta maahan tulevien kansainvälisten opiskelijoiden määrä kasvanut Suomea reippaammin. Myös Virossa lähtevien määrä on pienentynyt, mutta maahan tulevien kansainvälisten opiskelijoiden määrä lähes kaksinkertaistunut.

Figure B6.3.

Change in the outflow compared to the inflow of mobile students (2013 to 2016)

Indices of change of inward and outward mobility (2013 = 100)

Vaikka muihin OECD-maihin opiskelemaan lähteneiden määrä on Suomessa kasvanut reippaasti, on heidän osuutensa korkeakouluopiskelijoista 4 prosenttia, mikä on vain jonkin verran yli OECD-keskiarvon (2 %) ja saman verran kuin esimerkiksi Ruotsissa. Ulkomailla opiskelevien osuus korkeakouluopiskelijoista on korkeampi esimerkiksi Norjassa (7 %) ja Virossa (8%).

Suomessa koulutusmenojen osuus julkisista menoista edelleen laskussa vuonna 2015, muissa OECD-maissa osuus kasvanut

Koulutusmenoja tarkastellaan julkaisussa sekä osuutena bruttokansantuotteesta että osuutena kaikista julkisista menoista. Maiden välinen koulutuksen kokonaiskustannuksen vertailu on kuitenkin haasteellista. Yksi asiaan vaikuttava tekijä on se, että korkea-asteen koulutusta rahoitetaan myös yksityisin varoin ja sen osuus vaihtelee maiden välillä suuresti. Keskimäärin noin neljäsosa korkea-asteen koulutuksen rahoituksesta OECD-maissa tulee yksityiseltä taholta. Suomessa yksityisen rahoituksen osuus koulutuksen kokonaiskustannuksista on ainoastaan 2 %.

Viimeisimmät koulutukseen liittyvät talousluvut julkaisussa koskevat vuotta 2015.

Vuodesta 2008 alkanut maailmanlaajuinen taloudellinen lama asetti paineita maiden budjeteille ja monessa OECD-maassa kokonaisbudjetteja pienennettiin, joten myös koulutukseen käytettyjä varoja leikattiin. Budjettileikkaukset voivat EAG-raportin mukaan aikaansaada toimintojen tehostamista ja taloudellista dynaamisuutta, mutta voivat vaikuttaa myös haitallisesti koulutuksen laatuun sellaisena aikana, jolloin koulutukseen satsaaminen olisi tärkeää talouden kasvun tukemiseksi.

Koulutusmenojen osuus kaikista julkisista menoista laski vuosien 2005 ja 2011 välisenä aikana suurimmassa osassa OECD-maista. Osuuden lasku oli keskimäärin 0,4 prosenttiyksikköä. Myös Suomessa koulutusmenojen osuus laski täsmälleen saman verran 11,6 prosentista 11,2 prosenttiin. Koulutusmenojen osuus Suomessa oli OECD-maiden keskiarvon tasolla vuonna 2011.

Koulutusmenot alkoivat jälleen kasvaa vuodesta 2011 lähtien suurimmassa osassa OECD-maita yleisen taloudellisen tilanteen parannuttua. Koulutusmenojen suhteellinen osuus näkyi kuitenkin nousuna ainoastaan osassa maita, sillä kaikkien julkisten palveluiden rahoitusta voitiin lisätä, joten eri sektoreiden suhteelliset osuudet pysyivät samansuuntaisina.

Koulutusmenojen osuuden lasku jatkui Suomessa pidempään kuin useimmissa OECD-maissa, sillä Suomen talous lähti nousuun keskimäärin muita maita hitaammin. Koulutusmenojen osuus julkisista menoista pieneni Suomessa 0,7 prosenttiyksikköä vuosina 2011-2015. Vuonna 2015 koulutusmenojen osuus Suomessa oli 10,5 % kun se OECD-maissa oli keskimäärin 11,1 %.

Koulutusmenojen suhteellinen osuus julkisista menoista 2015	
	%
Viro	10,4
Suomi	10,5
OECD keskiarvo	11,2
Ruotsi	11,6
Norja	12,3
Islanti	13,9

Muissa pohjoismaissa koulutusmenojen osuus oli vuonna 2015 Suomen osuutta suurempi ja OECD-maiden keskiarvon yläpuolella (Tanskasta ei tietoa saatavilla), Virossa osuus oli pienempi.